

נועם זיקיך

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קרישא' מורשת רבוה"ק שכונת 'רמות דוד' קרעמשניץ - קרית נת

פרשת כי תבא תשפ"א • גליון ל"ה

דא"ח מכ"ק מרן ארמו"ד שליט"א

נועים יראתך

"והיה כי תבא אל הארץ" וגו'. (כו, א)

האזה"ח הקדוש מפרש האי קרא, ע"ד אה"ל (כ"ד מג, א), "אין והיה אלא לשון שמחה, דהנה אין ראוי לאדם לשמוח בעוה"ז, דשמחת העוה"ז אינו אלא הבל ורעות רוח, אלא כשיבוא לארץ העליונה – היינו ביאת הנשמה לעולם העליון, כמאמרם ז"ל עה"פ (משלי לא, כה), "ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת, מתן שכרה לעוה"ב" (כ"ד נט, ב), דהעוה"ז הוא עולם חולף ועראי, ועוה"ב היא נחלת עולם שאין לה הפסק (ע"ר"ה יב) ובוה מפרש הכת' "והיה" לשון שמחה, "כי תבא אל הארץ" היינו ארץ העליונה, דאין דאין ראוי לאדם לשמוח בעוה"ז דהוא עולם חולף ועראי, אלא בארץ העליונה, מפרש הכת' הטעם, דארץ העליונה היא, "אשר ה' אלוקיך נותן לך נחל"ה" היינו נחלת עולם שאינו פוסק.

ומן הרה"ק מרוזין זיע"א אמר, אע"פ שהאזה"ח הקדוש פירש כך, אני אומר להיפך, דעיקר השמחה הוא כשהאדם מטיב את דרכיו, וזה אינו אלא כשהוא בעוה"ז, ובוה מפרש הכת', "והיה" לשון שמחה, "כי תבא אל הארץ" פי' לעוה"ז, ששם יוכל איש הישראלי לקנות שלימות נפשו, כל חד לפום דרגא דיליה, ובוה יתמלא לבו כשמחה, דהאדם בעוה"ז הוא בכחי' הולך, ויכול לשפר את דרכיו, ולעלות מעלה מעלה במסילה העולה בית אל, אשר לא כן הוא בארץ העליונה, דהוא בכחי' עומד, ואינו יכול לשפר עוד את דרכיו, ומי שטרם בערב שבת יאכל כשבת", (עבר"ז ג), אזי ולשמחה מה זו עושה, וכן כמה שאמר שמואל ירחינאי, (ברכות נח), "נהירין לי שכיילי

דבדי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד הקוד"ט ה"נועים ישראל" זיע"א

נועים ישראל

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך, בשמחה ובטוב לבב" וגו'. (כה, מז)

עיקר העבודה בחדש אלול לשוב אל ה' בשמחה ובטוב לבב

בפרשתן (בפר' התוכחה) כתוב, "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך, בשמחה ובטוב לבב" וגו', (כה, מז), ידוע פי' האר"י הקדוש זיע"א (הוב"ד בשל"ה הק' בעשרה מאמרות), בגדול מעלת עבודת ה' בשמחה, "דמשמע מקרא דאף העובד ה', אלא שעבדו בעצבות לא מתוך שמחה וטוב לבב, ע"כ חלין עליו כל התוכחות הי"ו" עכלדבה"ק וצלה"ב דבה"ק וכי מה בכך שעבדו בעצבות מאי כולי האי, וכי גדול עווננו מנשוא עד כ"כ, שיחלו עליו כל הני צח' קללות.

ונראה לפרש, דהעצבות היא מדה מגונה מאד, כי היא נובעת מפגם באמונה, שאינו מרוצה מהנהגת הבורא ית' אתו, ויהודי צריך לדעת דכל הקודה אתו הכול מכוון בהשגחה פרטית מה"ש לטוב לו בזה ובבא, כלומר שהדרך לבא לידי שמחה, הוא ע"י אמונה.

ומידה טובה מרובה, ע"י מדת השמחה אפי' נגזר עליו כל התוכחות, אזי מכוח השמחה כל הקללות יתהפכו לברכות, ולכך נא' פסוק זה כתובה להורות הנ"ל, הנה העצבות הוא מפריע גדול לעבודה, וא"א לעבדו ית' אלא כשמחה, ע"ד שאמרתי לבאר הכת', "ורם לבבך ושכחת את ה' אלוקיך" (ת"י), "ורם לבבך" ע"י התרוממות הלב – שמחה, "ושכחת" פי' תמצא, מלשון יש כח שכיחא "את ה' אלוקיך", כדאי' בספה"ק, דהרוצה להיכנס כפתח שערי העבודה, למצוא אותו ית' ככיכול, צ"ל בכחי' "ויגבה לבו כדרכי ה'", דענוה פסולה גורם להתרחקות מעבודת הבורא.

"וזאת היא עיקר העבודה בחודש

המשך בעמוד ב' ❧

אלול, לשוב אל ה' מתוך שמחה וטוב לבב, דלב נשבר הוא מעיקרי התשובה (ע' שע"ת שער א' עיקר ד), וצריך מאד להיזהר לא ליפול לעצבות, 'לב נשבר איז נישט עצבות' כידוע".

וצלה"ב האיך אפשר להיות בשמחה בחדש אלול כשיום הדין קרב ובא, הא לב יודע מרת נפשו, כמה הרבה לחטוא ולפשוע, ולהמרות את פי ה' אלוקיו, וביותר איך ישוב בשמחה, ולשמחה מה זו עושה, ונראה לפרש דישוב בשמחה, עפימ"ש לבאר הכת, "ועתה אל תעצבו" (בראשית מה, ה). ע"ד אור"ל "אין ועתה אלא לשון תשובה", וזהו "ועתה" לשון תשובה, "אל תעצבו" אלא תשובו בשמחה, כדכ' "עבדו את ה' בשמחה" ואף התשובה היא מע' מדאורייתא, כדכ' "ושבת עד ה' אלוקיך" (ה, ל). כדאי' בסמ"ג (מצחה נא). ע"כ צריכים לעשותה בשמחה, דהנה אור"ל (זמא פה) "השב מאהבה וזדונות נעשים לו כזכיות" ולכן כששב מאהבה על חטאתו אשר חטא, צ"ל בשמחה ובטוב לבב, של שנתרכו זכויותיו ומעשיו הטובים.

וכר מן דין, כשהאדם חי עם האמת, הוא דבוק בקב"ה, דחותמו של הקב"ה אמת", ותמיד הוא בשמחה ובטוב לבב ד"עז וחרדה במקומו", וע"כ יכול לשמוח אף בחדש אלול, אף שמכיר את מקומו, חוטא ופושע הוא, דאדרבה היא הנותנת, דהכרת החטא היא ראשית התשובה, כדאי' בספרי יראה, וכשיודע שחטא ופשע, ואינו מוצא אמת לא ותצדקא על מעשיו הרעים, ורוצה לשוב אל ה', ה"ה אות וסימן שעלה במסילה העולה בית אל, והיא סיבה גדולה לשמחה, דיש כאלו שאף הרהור תשובה לא עלה בלבם.

הנה הצדיק העובד את הבורא ית' עבודה תמה, בלתי לה' לבדו, הוא תמיד בשמחה ובטוב לבב, כידוע העובדא אצל זקיני הבעש"ט הקדוש זיע"א, דפ"א הודיעהו מה"ש שאיבד את חלקו בעוה"ב, שמח הבעש"ט הקדוש שמחה גדולה מאד, בהטעימו כל מאוי חשקי ורצוני אינו אלא לעבדו ית' עבודה תמה בלתי לה' לבדו, והיות דהקב"ה משלם שכר לשומרי מצוותיו הוקשה עלי לעבדו ית' בלי פניות שלא ע"מ לקבל פרס, ועתה שמה"ש הודיעו לי שאיבדתי חלקי בעוה"ב אזי אעבוד אותו ית' כי הוא רב ושליט ועיקרא ושורשא דכל עלמין כל לו נאה כי לא יאה, והאיך איפוא לא אשמח, ותיכף לאחמ"ש הודיעהו מה"ש שלא נגרע חלקו בעוה"ב וכל זה לא היה אלא לנסותו, ומכיוון שעמד בנסיון יוסיפו לו שכר אף ע"ז, והענין דהעובד ה' באמת לא שייך שיהיה בעצבות ומר"ש, אלא בשמחה ובטוב לבב.

דרקיע כשכילי דנהרדעא", אני אומר להיפך, נהירין לי שכילי דנהרדעא כשכילי דרקיע, כי מי שמחפך חומר לצורה יזכה לחזות בנועם ה' בשכילי דרקיע, אשר לא כן הוא בשכילי דנהרדעא, הוא דבר גדול, מכילי לתעות בהם כתוהו לא דרך, להבין ענין השמחה להאווה"ח הקדוש דארץ רומז לארץ העליונה ולהרה"ק מרוזין דארץ רומז לעוה"ז.

נראה לבאר דהשמחה הוא כאשר האדם יודע שהכל בין בגשמיות בין ברוחניות הכל מאתו ית', דהנה "אין הקב"ה בא בטרונאי עם בריותיו", ואינו דורש אלא כ"א כפי כוחו, ע"כ אינו תובע מדודנו השפל עבודות גדולות, כגון להפך מן החומר לצורה, היינו כשאוכל איזה מאכל או שותה איזה משקה שלא ירגיש טעם אי"ש כלל, אלא כי תבא אל האר"ץ – ארציות גשמיות (כפי הרה"ק מרוזין), ידע "ד-ה' אלוקיך נותן לך", היינו דטמון במאכל ובמשקה ניצוה"ק, ויכוין בכרכתו ועי"ז יעלה את ניצוה"ק, אע"פ שמרגיש טעם גשמי.

ברם כי תבא אל האר"ץ ארץ העליונה (כפי האווה"ח הק), ידמוז לבית מקדש מעט, חיובא רמיא על כאו"א להתנהג במורא מקדש, כי "ה' אלוקיך נותן לך" דהוא מקום השר את השכינה, והכן, אאמו"ר הרה"ק זיע"א בערוב ימיו התבטא "איך האב נאך איין תפילה צום אייבערשטן איך זאל קענען נאך איין מאל זאגן מלכיות זכרונות שופרות", ונתקבלה תפילתו וכל ליל ר"ה כל כמה רגעים הסתכל כמשך שעות אם כבר האיר השחר וכותיקין התפלל.

רבותי טייערע אידן אנו כ"ה כוחנו כמותנינו כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני, אנו עומדים עתה בחדש הרחמים, עוד קצת בחדש הסליחות, הבה בא ונתחזק כולנו כאיש א' וכלב אחד, למה להכות כשמלך יושב על כסא דין.

ידוע העובדא אצל הרה"ק ר' רבי אהרן מקארלין זיע"א, כשאמר המלך נתעלה, וביאר דאחל"ם "אי מלכא אנא עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי", פי' אם הקב"ה הוא מלך העולם היכן היינו כל השנה כולה, יעזור השי"ת שנזכה להכין א"ע כדבעי לקראת יום הדין הגדול והנורא, וכל אלו שצריכים להיוושע בזיווגים הגונים שיושעו בקרוב עוד השנה, כמדומז בקרא ולקחת מראשי"ת – ר"ה שהוא ראשית השנה, לקיח"ה רומז לזיווג, כדילפינן בריש קידושין (ב). גז"ש קיחה קיחה ושדה עפרון, וכל אלו שצריכים להיוושע בפרי בטן שיושעו בקרוב, כמדומז בקרא "בפרי אדמתך", ועתה אומר להשי"ת כ"ה אינך צריך לדקדק בזמן יותר מדאי, מ'וועט זיך מסתדר זיין מיטן פסוק, ושנזכה בקרוב לישועה האמיתית בכיאת גואל צדק כב"א.

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

• ומאחורי רפאל •

"לקיים בנו חכמי ישראל" זעקו הכותרות. השם "משולם פייש בן צירל" היה שגור בפי כל, כלל ישראל מעתירים בזעקה ובתחנונים, הבשורות מקנדה לא היו טובות הרבי הקדוש מטאהש במצב קריטי, בני המשפחה כבר מתאספים סביב המיטה. ובקריית גת יושב רביה"ק זיע"א ושולח לטאהש את 'מלאך רפאל'...

***

היה זה בשנת תשע"א שלהי חודש חשון הורע מצבו של האדמו"ר מטאהש, תפילות רבים נזעקו למען בריאותו לקיים בנו חכמי ישראל, אבל נראה ששערי שמים ננעלו, המצב הידרדר מיום ליום. יום אחד הגיע הבשורה שמצבו של הרבי קריטי ביותר והרופאים קראו לבני המשפחה להתאסף סביב מיטתו.

באותו יום נכנסתי בקו"פ לרבי וראיתי שהרבי מהורהר מאד, מצחו קמוט. אני מביט בפני הרבי ולפתע הרבי מסביר לי מה הכאב ששורה על ליבו.

היה זה ימים ספורים לפני נישואי חדב"ן הרב צבי נחמן טווערסקי שליט"א שהתקיימה באולמי אפיריון בקריית גת, ומשב"ק הר"ר משה מרדכי בלעדי הי"ו היה כל הזמן בנסיעות לאולם וחזור להתארגנות לקראת שמחת החתונה.

מספר לי הרבי בכאב 'משה מרדכי קיבל היום דו"ח ע"י שוטר על נסיעה מהירה בקצת מעבר למותר, כ"כ היה הרבי רועה נאמן שלקח לליבו אפילו דו"ח קל שקיבל א' מאנשיו, אני שואל את הרבי 'איפה זה היה', 'בגליקסון' השיב לי הרבי, 'גם רעייתי קיבלה שם דו"ח משוטר לא מזמן' סיפרתי לרבי 'והשוטר ביקש ממנה תעודת זהות, היא הוציאה תעודת זהות שכתובתו עדיין היה רשום על בית הוריה באשדוד, השוטר מביט בתעודת זהות והוא קורא בקול את הכתובת 'רחוב אור החיים באשדוד', 'תשמעי' הוא אומר לרעייתי 'התרגשתי מהכתובת רחוב אור החיים מכיון שאני בכל שנה עורך בביתי סעודת הילולא לאור החיים הקדוש לכן אני פוטר אותך מהדו"ח סעי לשלום' אני מסיים את הסיפור המוזר.

הרבי נהיה מהורהר קימעא והרבי החל לומר 'האור החיים הקדוש זה כוח גדול מאד, אצל הרבי מטאהש אור החיים זה מדריגה ראשונה, יש אפילו כמה דברים בקריית טאהש שנקרא ע"ש האור החיים הקדוש, והרבי מטאהש צריך עכשיו רפואה גדולה'.

הרבי השתתק והחל למלמל דברים בשקט משך כמה דקות, לפתע מגביה הרבי את קולו ואומר 'שהקב"ה ישלח את מלאך רפאל לרבי מטאהש', הרבי סיים ואני יצאתי מחדר קדשו.

חשבתי לעצמי אני חייב לעקוב אחר ההתפתחויות במצב בריאותו של הרבי מטאהש, לאחר כמה ימים שמצבו נהיה קשה יותר ויותר ועכשיו מצבו קריטי ביותר כל בני המשפחה עומדים אכן סביב מיטתו מתכוננים לגרוע מכל, אמתין ואראה.

לאחר שעות בודדות כבר הגיע הבשורה מטאהש 'שינוי פתאומי ודרסטי לטובה במצב בריאותו של הרבי מטאהש'...
הדור זכה שהרבי מטאהש עוד חי משך כמה שנים. דבר מעניין אני רוצה לציין במאמר המוסגר שהרבי מטאהש הסתלק בכ"ז אב תשע"ה באותו יום בדיוק עבר הרבי את התאונה הראשונה הקלה בכביש איילון, הרבי שבר את הצלעות וכו', לעיני היה זה נראה כי מן השמים רצו להעסיק את הרבי בענייניו ולא יתוודע למצבו של הרבי מטאהש שהסתלק לאחר שעות ספורות מהתאונה.

• מקדים רפואה למכה •

היה זה בחודש שבט תשע"ג. הגעתי במוצש"ק להבדלה אצל הרבי. לאחר הבדלה ניגשתי לרבי בכדי לשאל עצת קדשו על ענייני, טרם אני מתחיל לדבר מקדים אותי הרבי ואומר לי 'מושה'לע צריך להקדים רפואה למכה', אני עומד משתומם למילים שאמר לי הרבי 'למה כוונת הרבי?' אני שואל, 'שצריך להקדים רפואה למכה' חוזר הרבי שוב, ואני לא יורד לסוף דעתו של הרבי למה עולה כוונתו.

החלטתי להמשיך לעניין שרציתי לדבר עם הרבי, ואני אומר לרבי 'קיבלתי לפני שבת איזה הצעה לעבודה חדשה', 'הא' אומר לי הרבי 'על זה אני מתכוין', תהיתי בעצמי ושאלתי את הרבי 'ללכת מחר לראיון עבודה?' 'כן' אומר לי הרבי 'תלך לראיון עבודה ותקבל גם את העבודה הזאת'. הרבי צירף את ברכתו ויצאתי.

את הדרך לביתי עשיתי עם הרבה מחשבות, הן אני רק התכוונתי לומר לרבי דרך אגב שהציעו לי עבודה חדשה, ולא היה כ"כ ככוונתי לעזוב את עבודתי שאני עובד בה משך שנים, אבל חזקה עלי מילתו של הרבי.

למחרת ביום ראשון בבוקר הגעתי לראיון עבודה, ואמרו לי שיחזרו אלי עם תשובה. לאחמ"כ נסעתי לעבודה כהרגלי, כשאני מגיע לעבודה אני מקבל קבלת פנים 'הא' מושיקו אנחנו מחכים לך, המנהל הודיע כעת על אסיפה של כלל העובדים ללשכתו'.

נכנסנו במתח ללשכתו של המנהל, והמנהל פותח 'עובדי היקרים צר לי מאד, אבל אני חייב לסגור את העסק ולפטר את כולכם'...

ההודעה נחתה על כל העובדים ב'פגום', שום דבר לא הכין אותם להודעה כזאת, מה יעשו כעת? הכיצד יפרנסו את משפחתם? וכו', אבל אני הייתי רגוע ידעתי שיש לי עבודה אחרת שמחכה לי.

כעת הובהר לי את דברותיו הק' של הרבי 'צריך להקדים רפואה למכה'...

• ומשפע מצות תפילין •

'תאונת דרכים קטלנית' זעקו הביפרים, 'רכב התהפך על בטונדה ונמערך כולו'. תוך דקות ספורות פילכו באויר יללות האמבולנסים וכוחות הביטחון, כונן ראשון שהגיע למקום הודיע מיד בקשר 'הרכב מעוך כולו על הבטונדה אין סיכוי שמישהו יוצא מפה חי'...

***

היה זה בשנת תשע"ב. ערש"ק אני מקבל טלפון מגיסי אחיו של רעייתי, והוא אומר לי בהפתעה 'מושיקו אני רוצה שתיקח אותי לאדמו"ר לקבל ברכה שאני ישובץ ביחידה שמאפשרת חזרה הביתה בכל יום'.

גיסי היה שחקן גדול בכדור רגל וכיון שהוא גויס כעת לצבא, רצה הוא מאד שישבצו אותו ביחידה שמאפשרת חזרה הביתה בכל יום שיוכל להמשיך בהישגיו.

נכון! כזה הוא היה הרבי הקדוש אפילו הזכרות כאלה שיחרו לפתחו, כל אחד מצא את הכתובת אצל הרבי לפרוק את כל אשר על לבבו.

אמרתי לגיסי 'אין בעיה! בוא איתי יחד במוצש"ק להבדלה אצל הרבי ואחרי הבדלה ניכנס אל הרבי'.

וכן הוה במוצש"ק הגענו להבדלה. לאחמ"כ נכנסנו בקו"פ, הרבי קיבל אותנו במאור פנים כהרגלו, כיון שגיסי עוד אף פעם לא היה אצל הרבי, לכן אני הצגתי אותו ואת בקשתו.

'רבי! זהו גיסי הוא מתגייס עכשיו לצבא, וכיון שהוא שחקן כדור רגל הוא רוצה ברכה שישבצו אותו ביחידה שמאפשרת חזרה הביתה בכל יום'.

הרבי שומע, ומשיב - 'אתם מתפללים שהוא יחזור כל יום, אני מתפלל שהוא בכלל יחזור', הוכינו בתדהמה בשמענו את דברי הרבי, 'מה הכוונה?' שאלנו, 'פשוטו כמשמעו' משיב הרבי 'אתם מתפללים שהוא יחזור כל יום, אני מתפלל שהוא בכלל יחזור' חוזר הרבי על דבריו הראשונים.

'למה?' שאלתי, השיב הרבי 'כי הוא לא מניח תפילין, ואם הוא לא מניח תפילין אין לו שום דבר ששומר ומגין עליו'.

במקום גיסי קיבל על עצמו להקפיד להניח תפילין בכל יום החל ממחר, או אז בירך אותו הרבי בברכות לרוב שיחזור קודם לחיים ולשלום, וכן שישובץ ביחידה שמאפשרת חזרה בכל יום.

יצאנו מהרבי. גיסי היה מחוזק מאד, אבל בעיני כל השיחה והברכה הזאת היתה מוזרה קצת, אבל את לבטיי לא שיתפתי עם גיסי.

למחרת אכן שובץ גיסי ביחידה המיוחלת. ביום שלישי בנסיעתו חזרה לביתו התפוצץ לו גלגל קדמי ברכב, הגלגל התנתק מהרכב ועף, הרכב מיד אחרי התרומם לגובה והתהפך על בטונדה שבצד הכביש, הרכב נמערך כולו.

כוחות הצלה רבים הוזעקו למקום, לאף אחד לא היה נראה שיש מצב שמישהו יוצא חי מזה, לאחר זמן רב שאר החילוץ המסובך הוציאו את גיסי מהריסות הרכב ללא פגע כלל, לתדהמת כל כוחות הצלה.

גיסי לא ידע את נפשו מרוב התרגשות ואמר שהוא בטוח שזה בזכות התפילין הקדושות וברכתו של הרבי שראה הכל בראייתו הרחוקה.

או אז הבנתי בדיוק את תוכן דבריו וברכתו של הרבי במוצש"ק הקודם.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זיע"א כ"ג אלול תקפ"ו

בביתו הפשוט של ר' נטע הכפיר החלו לשרוד בתקופה האחרונה עוני ומחסור... האם יעלה בידך לטוול בהקפה מבעלי התנויות אך לשבוע נוסף...

בביתו הפשוט של ר' נטע הכפיר החלו לשרוד בתקופה האחרונה עוני ומחסור... הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א, ואחת לתקופה נוסע היה לשהות במחיצתו ימים אחרים, להרוות את נפשו מנעימות תורת רבו, ולהביא אל ביתו מלאו חופניים התעלות והתרוממות...

בביתו של הרה"ק מסטרעליסק ישבה הרבנית, אוהבת עצות. ליל שישי ירד זה מכבר, ובביתה אין עדיין אף קרידה אחת שפתה על הכרזה... הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א, יודעים רבים באים היו לפקוד את בית מדרשו של הצדיק, שנודע בכוח ברכתיו הקדושות שלא שבו ריקם, וישועות לאין מספר נפרצו ממקום משכן הצדיק והושפעו ברחמים על המייחלים להם...

לא הרחק ממקום מושבו של ר' נטע מצויה הייתה פרמישלאן העיר, שנתפרסמה בזכות הצדיק היושב בה הלא הוא הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זיע"א, יהודים רבים באים היו לפקוד את בית מדרשו של הצדיק, שנודע בכוח ברכתיו הקדושות שלא שבו ריקם, וישועות לאין מספר נפרצו ממקום משכן הצדיק והושפעו ברחמים על המייחלים להם... הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א, יודעים רבים באים היו לפקוד את בית מדרשו של הצדיק, שנודע בכוח ברכתיו הקדושות שלא שבו ריקם, וישועות לאין מספר נפרצו ממקום משכן הצדיק והושפעו ברחמים על המייחלים להם...

השמה במעונם - ברכת מזל טוב - זכרות - אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה - לטובת נשמת הרה"ק ר' אריעזר יעקב - לטובת נשמת הגאון הצדיק ר' משה אריה בן ר' ישראל פריינד זצ"ל - נדבת דוד אייכלד - דוד אייכלד - דוד אייכלד - דוד אייכלד